

## Het Euregionaal Festival voor Mandoline Orkesten en Ensembles 2016

Op 9 en 10 juli 2016 was het eindelijk zover: na een spannende voorbereidingstijd presenteerde de Stichting International Mandolin en Guitar Meetings het eerste Euregionale Festival voor Mandoline Orkesten en Ensembles in het goed geoutilleerde multifunctionele centrum De Grous in Stein. De verwachtingen waren hooggespannen. Er zouden vijf orkesten / ensembles uit Duitsland, België, Nederland en Oostenrijk optreden met deelnemers uit de genoemde landen en verder nog uit Rusland. En tot slot een optreden van het "Festival Orkest" onder leiding van de bekende Duitse dirigent en componist Dominik Hackner, gerekruteerd uit leden van de deelnemende formaties aangevuld met verdere belangstellende gitaristen en mandolinisten. Kortom een breed opgezet internationaal gebeuren zoals er te zelden in Nederland plaatsvindt.

Al tijdens de repetities op zaterdagmiddag met Dominik Hackner zat de sfeer er goed in. Er werd geoefend voor de zondagmiddaguitvoering van delen uit Die Zaubermandoline, een inderdaad "betoverend" stuk gecomponeerd door de dirigent zelf en zijn vriend Aris Alexander Blettenberg. Eén van de oogmerken van een festival is, dat mensen uit verschillende orkesten en landen elkaar beter leren kennen, elkanders manier van spelen en muzikale aanpak leren waarderen, en dat er de mogelijkheid is om over en weer vriendschappen te sluiten. Tijdens die middag werd daarvoor al een solide basis gelegd. De partij-repetities werden geleid door Annemie en Leoniek Hermans, Natalia Marashova, Maxim Lysov en Marijke en Michiel Wiesenekker. Daarna was er de eerste integrale repetitie met een goedgeluimde Dominik Hackner.

De publieksconcerten vonden plaats op de zaterdagavond en zondagmiddag. Ondanks de schuttersfeesten in Stein en omgeving en ondanks de net begonnen vakanties, was de zaal redelijk gevuld. Het Mandoline-Orkest The Strings onder leiding van Annemie Hermans mocht de spits afbijten. Ze brachten een licht programma: luchtig en met schwung gespeelde stukken als "Wie betaalt de veerman?" van Yannis Markopoulos, de aansprekende compositie "Dos Mares" van Annemie Hermans en het vaste successtuk "The pirates of Zimmer" van Hans Zimmer. De zaal vond het prachtig. Vervolgens zagen we het Mandoline-Ensemble Giocoso uit Graz onder leiding van de Russische dirigente Natalia Marashova met een wat experimenteler programma waaronder de "Orchestersuite No 1" van Elke

Tober-Vogt, "Mitoka-Dracomima" van Armin Kaufmann en als afsluiting het welbekende "Harry Lime thema" uit De Derde Man van Anton Karas. Een sympathiek orkest, dat met de door Marga Wilden Hüsgen opgeleide Natalia Marashova een pittige klank heeft die binnen de traditie valt zoals we die van de Duitse orkesten kennen.

De zaterdagavond werd besloten door het mandoline en gitaartrio van Maxim Lysov en Marijke en Michiel Wiesenekker uit Wuppertal. Veel eigenzinnig eigen werk langs diverse muziekstijlen waarbij de grenzen van de instrumenten verkend werden. Als tegenwicht werd ook een aantal meer toegankelijke stukken gespeeld, zoals "In Automobile" van Giacomo Sartori, het door Maxim voor gitaar-ensemble bewerkte virtueuze accordeonstuk "Flick Flack" van de Akense jazz-componist Albert Vossen en de ontroerende "Flatbush Walz" van klezmercomponist Andy Statman als toegift.

Het zondagmiddagconcert werd geopend door Mandoline-Ensemble The Strings, zoals gebruikelijk in een halve cirkel opgesteld, met haar vaste dirigent Annemie Hermans. Dit Steinder ensemble streeft naar klankperfectie en slaagt daar goeddeels in. Een harmonieus en welluidend ensemble waarbij naar onze smaak de grootste kracht ligt in de uitvoering van de wat snellere stukken, zoals de "Sinfoni nr. 3" van Luka Sorkocevic, de "Sonatine C-Dur" van Ludwig van Beethoven met Leoniek Hermans als soliste op de mandoline en de uitbundige "Danza Cubana" van Dominik Hackner.

Na de Strings was er het optreden van het Nederlands-Russische duo Leoniek Hermans en Natalia Marashova met fijnmazig samenspel in de "Sonata a due Mandolini D-Dur" van Cristofori Signorelli en het "Duetto 6" van Prospero Cauciello met daarna de première van de "Sonatine für Klarinette und Mandoline" van Fritz Pilsl waarbij Leoniek te horen was op klarinet. Ondanks de vaak lastige combinatie van klarinet en solo-mandoline, waren beide instrumenten prachtig met elkaar in balans. Een geslaagd en goed gewaardeerd optreden.

Een volkomen andere insteek had het volgende orkest: de Cercle Royal des Mandolinistes de Malmedy uit België. Een optreden dat een hoge amusementswaarde had door de populariteit van de gekozen werken zoals de "Kaiser Walzer" van Johann Strauss, "Orfeu Negro" van Luis Bonfa en de "Tweede Wals" van Sjostakovitsj. Het publiek smulde ervan, ook al door de zwierige wijze van dirigeren van Marc Legros, die zich bovendien al fluitspelend onder het publiek begaf, terwijl zijn orkest "Lord Inchiquin" speelde van Turlough O'Carolan.

Als feestelijke afsluiting van het festival trad het grote Festival Orkest op met delen uit "Die Zaubermandoline". Het stuk is gebaseerd op een spannend sprookje met rivaliserende dwergvolken, een gestolen energiesteen, twee mensenkinderen die in een ondergrondse grot verdwijnen en die helpen de steen naar de gerechtigde eigenaar terug te brengen. Heksen spelen een rol, weerwolven en een tocht in een gondel over het onderaardse meer. Uiteindelijk weten de kinderen met behulp van de tovermandoline tijdens een concert in de tuin alles ten goede te keren. Dankzij de magische mandoline wordt het verstoorde evenwicht in de sprookjeswereld hersteld.

Tijdens de uitvoering bleek Die Zaubermandoline inderdaad een betoverend stuk, krachtig, met een sterke dynamiek, soms romantisch, dan weer onheilspellend met uiteindelijk de bevrijdende finale. Een prachtige compositie, mooi geleid en pakkend gespeeld. Zo werd de tovermandoline onbedoeld het hoofdthema van het festival. Het stuk werd beloond met groot applaus en er volgde een reprise van één van de delen.

We hebben dit Festival genoten van het aanbod: zeer divers en voor elk wat wils. Voor ongeoefende oren de makkelijke orkesten met aansprekende stukken. Voor de geoefende oren het meer experimentele werk. We kregen een staalkaart van mandolinestijlen te horen: van barok via klassiek en romantisch tot modern. Van serieuze muziek tot muziek met een hoge amusementswaarde. We hebben genoten van uitstekende amateurs en van doorgewinterde professionals. We hopen volgend jaar op een vervolg!

Peter Wiesenecker